

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

14.06.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Kwestia ustalenia czy przepisy art. 86 ust. 10b pkt 2 lit. b oraz art. 86 ust. 10b pkt 3 ustawy VAT są sprzeczne z Dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, wyrok WSA we Wrocławiu z 22 stycznia 2021 r., sygn. I SA/WR 310/20 3

Zwolnienie dochodu funduszu uzyskanego z odpłatnego zbycia nieruchomości komercyjnej na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g ustawy CIT, wyrok WSA w Krakowie z 26 stycznia 2021 r., sygn. I SA/KR 1179/20 4

Kwestia ustalenia czy przepisy art. 86 ust. 10b pkt 2 lit. b oraz art. 86 ust. 10b pkt 3 ustawy VAT są sprzeczne z Dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, wyrok WSA we Wrocławiu z 22 stycznia 2021 r., sygn. I SA/WR 310/20

W świetle wniosków płynących z analizy uzasadnienia orzeczenia TSUE z dnia 15 września 2016 r. w sprawie C-518/14 (Senatex), a także ugruntowanego i powszechnie akceptowanego orzecznictwa TSUE w kwestii stosowania zasady neutralności i proporcjonalności podatku VAT, regulacje polskiej ustawy VAT w zakresie przepisów mających zastosowanie w niniejszej sprawie, a w szczególności art. 86 ust. 10b pkt 2 lit. b, ust. 10b pkt 3 i ust. 10i ustawy VAT, uznać należy za sprzeczne z zasadami ustawodawstwa unijnego i powszechnie akceptowanym sposobem jego wykładni.

Powyższe regulacje w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. w zakresie w jakim przesuwają w czasie prawo do odliczenia podatnikowi, który spełnił wszystkie materialnoprawne warunki odliczenia a nie dochował jedynie formalnych warunków odliczenia (nie z własnej winy i nie z chęci oszustwa – tak jak w stanie faktycznym opisanym we wniosku o interpretację) powodują skutek w postaci konieczności zapłaty odsetek od powstałej w tych warunkach zaległości podatkowej. Zaległość ta powstaje w konsekwencji braku możliwości rozliczenia VAT należnego i naliczonego w tym samym okresie rozliczeniowym. Powstanie obowiązku zapłaty odsetek jak również narażenie podatnika na konsekwencje stwierdzenia nieprawidłowości w czasie kontroli podatkowej powodują, iż podatnik nie będzie uwolniony od kosztów podatku zapłaconego lub podlegającego zapłacie w toku jego działalności gospodarczej, a w tym przecieży celu prawo do odliczenia zostało wprowadzone.

Przepisy ustawy VAT w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. wprowadzają bowiem automatyczne przesunięcie w czasie prawa do odliczenia i związaną z tym konieczność zapłaty odsetek za zwłokę z przyczyn czysto formalnych, bez względu na brak wystąpienia w danej transakcji jakiegokolwiek ryzyka oszustwa podatkowego lub świadomego nadużycia prawa. Odsetki powinny być objęte zakresem neutralności skoro obowiązek ich uiszczenia powoduje obciążenie finansowe dla podatnika, wynikające z rozliczenia podatku w warunkach określonych w art. 86 ust. 10b i 10i ustawy VAT.

Skutek jaki powodują sporne przepisy jest nie do pogodzenia z zasadą neutralności ale także

z zasadą proporcjonalności. Przepisy ustawy VAT powinny być interpretowane w taki sposób, aby podatek nie był obciążeniem dla przedsiębiorców, zarówno w aspekcie odliczenia, jak i odsetek związanych z ewentualną zaległością wynikającą z niedochowania wymogów formalnych odliczenia.

Komentarz eksperta

W komentowanym wyroku WSA we Wrocławiu zaprezentował korzystne dla podatników podejście, które - co istotne - potwierdził później również Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z 18 marca 2021 r. w sprawie C 895/19. Przepisy, których zgodność z Dyrektywą VAT zakwestionował WSA (tj. art. 86 ust. 10b pkt 2 lit. b oraz art. 86 ust. 10b pkt 3 ustawy VAT), pozbawiają bowiem podatników dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów (WNT) możliwości skorzystania z prawa do odliczenia podatku naliczonego w okresie rozliczeniowym, w którym deklarują podatek należny z tego tytułu. W konsekwencji, stają się oni zobowiązani do zapłaty odsetek za zwłokę z przyczyn czysto formalnych, a przy tym nierzadko od nich niezależnych (tj. z powodu nieotrzymania od kontrahenta faktury w terminie 3 miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy). Regulacje te w nieuzasadniony sposób sankcjonują zatem zachowania podatników (odliczenie VAT naliczonego z opóźnieniem), które miały miejsce bez ich winy (a w szczególności bez zamiaru uszczuplenia należności podatkowej).

Należy oczekiwać, że organy podatkowe i sądy administracyjne będą prezentować wspomniane korzystne dla podatników podejście, które przyjął niedawno TSUE, iż przepisy unijne należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu przepisów polskich, zgodnie z którymi wykonanie prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) związanego z nabyciem wewnątrzwspólnotowym w tym samym okresie rozliczeniowym, w którym VAT jest należny, jest uzależnione od wykazania należnego VAT w deklaracji podatkowej, złożonej w terminie trzech miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy.

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

Zwolnienie dochodu funduszu uzyskanego z odpłatnego zbycia nieruchomości komercyjnej na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g ustawy CIT, wyrok WSA w Krakowie z 26 stycznia 2021 r., sygn. I SA/KR 1179/20

FIZ zadał pytanie, czy dochód uzyskany z odpłatnego zbycia nieruchomości komercyjnej będzie korzystał ze zwolnienia z opodatkowania CIT.

DKIS w interpretacji indywidualnej z dnia 18 września 2020 r., sygn. 0111-KDIB-1-2.4010.319.2020.1.AW uznał, że na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g ustawy CIT dochód ten będzie wyłączony ze zwolnienia, jako dochód z nieruchomości, o których mowa w art. 24b ust. 1 i w efekcie, podlegać opodatkowaniu CIT.

FIZ wniósł skargę do WSA.

WSA w Krakowie uchylił interpretację. Jego zdaniem, odesłanie w art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g ustawy CIT do nieruchomości, o których mowa w art. 24b ust. 1 ustawy CIT, należy interpretować jako odesłanie do zdefiniowanych w tym przepisie nieruchomości, z których własnością wiąże się stałe, a nie jednorazowe (jak związane ze zbyciem), osiąganie przychodów. W efekcie przepis art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g ustawy CIT stanowiący o opodatkowaniu (dotyczący wyłączenia ze zwolnienia) „dochodów z nieruchomości, o których mowa w art. 24b ust. 1 ustawy CIT” (i niezawierający *explicite* regulacji dotyczącej opodatkowania dochodów z ich zbycia) należy interpretować jako opodatkowanie dochodów z najmu, dzierżawy lub umów o podobnym charakterze, nieruchomości komercyjnych. Jednocześnie przepis ten nie obejmuje dochodów z ich odpłatnego zbycia.

Komentarz eksperta

Należy się zgodzić ze stanowiskiem WSA zaprezentowanym w niniejszym wyroku. Dyrektywy językowe wykładni prowadzą do jednoznacznego wniosku, że zamiarem ustawodawcy nie było objęcie wyłączeniem ze zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g ustawy CIT przychodów FIZ oraz SFIO uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości komercyjnych, a jedynie tych przychodów, które mają okresowy, stały charakter (przede wszystkim czynszu najmu czy czynszu dzierżawnego).

Art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g ustawy CIT stanowi wyjątek od zwolnienia i w swojej treści odsyła wprost do zdefiniowanych w art. 24b ust. 1 ustawy CIT nieruchomości, z którymi wiąże się pewna regularność osiąganych przychodów. W konsekwencji nie można wywodzić z tego, że również odpłatne zbycie tych nieruchomości podlega omawianemu wyłączeniu. Takich wyjątków nie należy interpretować rozszerzająco.

Wyrok WSA w Krakowie wpisuje się w jednolitą co do zasady linię orzecniczą sądów administracyjnych. Analogiczne rozstrzygnięcia zapadły m.in. w nieprawomocnych wyrokach WSA w Warszawie z dnia: 8 grudnia 2020 r., sygn. III SA/Wa 747/20, 6 września 2019 r., sygn. III SA/Wa 2981/18 oraz z 20 marca 2019 r., sygn. III SA/Wa 1904/18.

Pewien wyłom w tej linii orzecniczej stanowi nieprawomocny wyrok (co interesujące, również WSA w Warszawie) z dnia 9 października 2020 r., sygn. III SA/Wa 177/20. Sąd w tym przypadku doszedł do odmiennych wniosków i stosując wykładnię rozszerzającą uznał, że „dochód ze zbycia nieruchomości” wpisuje się w pojęcie „dochodu z nieruchomości”. WSA tym samym „rozszerzył” zakres wyłączenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g ustawy CIT także na przychód powstały z odpłatnego zbycia nieruchomości komercyjnych (analogiczną argumentację przyjął wcześniej DKIS przykładowo także w interpretacji indywidualnej z dnia 20 maja 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.135.2020.1.JKU).

O zasadności argumentacji przyjętej w obu liniach orzecznicy zapewne rozstrzygnie dopiero NSA i należy czekać na pierwsze orzeczenia wydane na skutek wniesienia skarg kasacyjnych od przywołanych wyroków. Choć nawet wówczas, gdy NSA potwierdzi korzystną dla podatników interpretację przepisów, nie można mieć pewności, że organy podatkowe zmienią swoje dotychczasowe podejście.

DANIEL SZCZEPANIK
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Przesłanki uznania spółki komunalnej za organ władzy publicznej w rozumieniu art. 15 ust. 6 ustawy VAT, wyrok WSA w Łodzi z 26 stycznia 2021 r., sygn. I SA/ŁD 525/20	6
Zakwalifikowanie czynności polegających na wytwarzaniu biżuterii z wykorzystaniem materiału powierzonego oraz materiałów własnych jako usług na gruncie ustawy VAT, wyrok NSA z 28 stycznia 2021 r., sygn. I FSK 1343/20	6
Kwestia ustalenia wartości transakcji (umowy pożyczki) dla określenia limitu transakcji, o którym mowa w art. 25a ustawy PIT, wyrok NSA z 26 stycznia 2021 r., sygn. II FSK 2599/18	6
Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT od skradzionych w czasie transportu towarów, wyrok NSA z 22 stycznia 2021 r., sygn. I FSK 2088/19	6

Przesłanki uznania spółki komunalnej za organ władzy publicznej w rozumieniu art. 15 ust. 6 ustawy VAT, wyrok WSA w Łodzi z 26 stycznia 2021 r., sygn. I SA/ŁD 525/20

Mając na uwadze tezy wynikające z orzecznictwa TSUE, dla uznania spółki za organ władzy publicznej w rozumieniu art. 15 ust. 6 ustawy VAT niezbędne jest stwierdzenie, że prowadzi ona działalność wykonywaną w charakterze organu władzy publicznej. Ponadto, należy ustalić, czy wyłączenie tej działalności z opodatkowania nie spowoduje znaczących zakłóceń konkurencji.

Odnosząc wskazane warunki do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy, stwierdzić należy, że spółka na podstawie umowy będzie realizować tylko zadania własne województwa służące zaspokajaniu potrzeb społecznych na jego obszarze. Spełniony został zatem warunek, zgodnie z którym działalność wykonywana będzie przez spółkę w charakterze organu władzy publicznej. Ponadto wyłączenie tej działalności spod opodatkowania nie spowoduje znaczących zakłóceń konkurencji, ponieważ zadaniem spółki nie będzie maksymalizacja zysku, lecz legalne, rzetelne i gospodarne zarządzanie środkami finansowymi, w celu osiągnięcia najwyższej jakości w efektywnym wspieraniu aktywności mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw oraz wspomaganie rozwoju obszarów miejskich, a spółka nie jest podmiotem biorącym udział w wolnej grze rynkowej.

Należy także podkreślić, że spółka działa w zakresie powierzonych jej zadań własnych województwa, a więc w zakresie, w którym nie mogą funkcjonować inne podmioty i w zakresie tych zadań nie występuje rynek konkurencyjny. Przeszkodą dla wyłączenia spółki z kręgu podatników VAT nie jest także fakt, że spółka jest spółką prawa handlowego.

Zakwalifikowanie czynności polegających na wytwarzaniu biżuterii z wykorzystaniem materiału powierzono oraz materiałów własnych jako usług na gruncie ustawy VAT, wyrok NSA z 28 stycznia 2021 r., sygn. I FSK 1343/20

Połączenie indywidualnych elementów organicznych ludzkich, tj. mleka matki lub włosów dziecka, z surowcem jubilerskim, prowadzące do wytworzenia perły i jej osadzenia w materiale biżuteryjnym, w ramach transakcji złożonej, obejmującej usługę wykonania niepowtarzalnej i nieseryjnej biżuterii oraz jej dostawę na rzecz

zamawiającego stanowi świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT i art. 24 ust. 1 Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

Kwestia ustalenia wartości transakcji (umowy pożyczki) dla określenia limitu transakcji, o którym mowa w art. 25a ustawy PIT, wyrok NSA z 26 stycznia 2021 r., sygn. II FSK 2599/18

Art. 25a ust. 1d ustawy PIT obejmuje także sytuacje lub zachowania podmiotów powiązanych nietypowe z punktu widzenia obrotu gospodarczego, w celu ich skonfrontowania z sytuacjami lub zachowaniami podmiotów niezależnych. Postępowanie to wynika z zasady ceny rynkowej, zgodnie z którą podmioty powiązane powinny, we wzajemnych relacjach, ustalać warunki, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane, a sporządzenie i badanie dokumentacji transakcji (w tym przypadku oprocentowanej pożyczki) przez organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej nie może ograniczać się tylko do badania ceny.

Dokumentacja powinna bowiem umożliwiać analizę pod kątem warunków rynkowych również takich elementów pożyczki jak jej wartość, okres na jaki została udzielona, gwarancje spłaty, kalkulacja ryzyka etc. Dopiero tak uzyskany, pełny obraz ekonomicznej istoty danej transakcji umożliwia organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej prawidłowe określenie rynkowości bądź nierynkowości danej transakcji. Zatem do limitów określonych w art. 25a ustawy PIT w przypadku umów pożyczek wlicza się zarówno kapitał, jak i odsetki, jako wartość transakcji dla celów dokumentacji cen transferowych.

Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT od skradzionych w czasie transportu towarów, wyrok NSA z 22 stycznia 2021 r., sygn. I FSK 2088/19

W analizowanej sprawie spółce L. przysługuje prawo do odliczenia podatku VAT od towaru zakupionego od innego podmiotu w zamiarze dalszej jego odsprzedaży, tj. do wykonywania czynności podlegającej opodatkowaniu. Okoliczność utraty towaru w wyniku nalezycie udokumentowanego, niezawinionego zdarzenia losowego (kradzieży) nie może bowiem pozbawiać spółki L. prawa do odliczenia VAT z tego tytułu, zwłaszcza że podmiot ten jest czynnym, zarejestrowanym podatnikiem VAT w Polsce.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia ustalenia czy odsetki od zaciągniętej pożyczki na zakup udziałów spółki zależnej stanowią koszty związane z przychodami zaliczanymi do źródła przychodów „zyski kapitałowe”, z uwzględnieniem art. 15c ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 26 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.93.2021.2.BG	8
Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów emisji obligacji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.128.2021.2.MS	8
Kwestia rozliczeń na gruncie ustawy CIT zaliczek wpłacanych przez klientów przed wykonaniem usługi najmu (na poczet usług, które będą wykonane w następnych okresach sprawozdawczych), interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.85.2021.1.SK	8
Niepodleganie przepisom ustawy VAT płatności z gwarancji czynszowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 maja 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.161.2021.1.RMA	9
Kwestia zwolnienia z VAT świadczonych na rzecz banku usług pośrednictwa w świadczeniu usług udzielania pożyczek, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 maja 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.83.2021.1.IG	9
Przesłanki opodatkowania VAT czynności nieodpłatnego przekazania nagród w postaci biletów lotniczych, wycieczek, biletów wstępu lub innych usług, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.159.2021.1.MPE	10

Kwestia ustalenia czy odsetki od zaciągniętej pożyczki na zakup udziałów spółki zależnej stanowią koszty związane z przychodami zaliczanymi do źródła przychodów „zyski kapitałowe”, z uwzględnieniem art. 15c ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 26 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.93.2021.2.BG

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że spółka nabyła 100% udziałów spółki zależnej. Zakup udziałów w spółce zależnej został sfinansowany częściowo ze środków uzyskanych przez spółkę z oprocentowanej pożyczki udzielonej spółce przez wspólnika spółki. Zgodnie z warunkami umowy pożyczki, została ona udzielona z przeznaczeniem na finansowanie rozwoju działalności spółki w tym na zakup udziałów w innych spółkach. Takie podejście, w docelowym modelu współpracy, który został wypracowany, ma na celu zwiększenie wyników finansowych spółki poprzez możliwość realizowania bardziej złożonych i dochodowych projektów informatycznych jak również pozyskania nowych klientów nie tylko na rynku polskim i zagranicznym.

W opisanym we wniosku stanie faktycznym i zdarzeniu przyszłym, odsetki od zaciągniętej pożyczki na zakup udziałów spółki zależnej już zapłacone przez spółkę oraz które będą zapłacone przez spółkę w przyszłości, stanowią/będą stanowiły koszty związane z przychodami zaliczanymi do źródła przychodów „zyski kapitałowe”, z uwzględnieniem przepisu art. 15c ustawy CIT, a nie jak wskazuje spółka jako koszty związane z działalnością operacyjną.

Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów emisji obligacji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.128.2021.2.MS

Dniem poniesienia kosztu uzyskania przychodów, o którym mowa w art. 15 ust. 4e ustawy CIT jest, z zastrzeżeniem ust. 4a i 4f-4h tego przepisu, dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów, bez względu na sposób ujęcia tego kosztu dla celów rachunkowych (bi-

lansowych), tj. bez względu na to, czy dany wydatek ujęto w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na koncie kosztowym czy też nie.

Zapisy dokonywane w księgach rachunkowych zgodnie z ustawą o rachunkowości nie mogą tworzyć ani modyfikować podatkowych zasad potrącalności pośrednich kosztów uzyskania przychodów, ponieważ data ujęcia kosztu w księgach rachunkowych jest jedynie datą technicznego wprowadzenia informacji do systemu.

Biorąc powyższe pod uwagę, stanowisko wnioskodawcy, zgodnie z którym koszty emisji obligacji podlegają (będą podlegały) rozpoznaniu jako koszty uzyskania przychodów jednorazowo w dacie poniesienia, tj. ujęcia w księgach rachunkowych, niezależnie od ujęcia w księgach rachunkowych (zaksięgowania) na koncie kosztowym czy też innym koncie (z wyjątkiem sytuacji, gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał za prawidłowe.

Kwestia rozliczeń na gruncie ustawy CIT zaliczek wpłacanych przez klientów przed wykonaniem usługi najmu (na poczet usług, które będą wykonane w następnych okresach sprawozdawczych), interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.85.2021.1.SK

Zaliczki wpłacone przez klientów przed wykonaniem usługi najmu (na poczet usług, które będą wykonane w następnych okresach sprawozdawczych) nie stanowią, zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 1 ustawy CIT, przychodu w momencie ich otrzymania. W konsekwencji, w odniesieniu do usług, świadczonych w następnych okresach sprawozdawczych, w stosunku do okresu, w którym spółka pobrała zaliczkę, przychód należy rozpoznać w momencie zakończenia świadczenia usługi najmu, zgodnie z art. 12 ust. 3a ustawy CIT.

Jedynie w przypadku, gdy usługa najmu jest przez spółkę wykonana w tym samym okresie sprawozdawczym (miesiącu), w którym została otrzymana zaliczka, to wyłączenie z art. 12 ust. 4 pkt 1 ustawy CIT nie będzie miało zastosowania. W konsekwencji, w takim przypadku, na gruncie art. 12 ust. 3a ustawy CIT, przychód powstanie w okresie sprawozdawczym, w którym została pobrana zaliczka.

Niepodleganie przepisom ustawy VAT płatności z gwarancji czynszowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 maja 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.161.2021.1.RMA

W analizowanym stanie faktycznym ani spółka, ani kupujący nie zobowiązali się do wykonania jakiegokolwiek ekwiwalentnego świadczenia wzajemnego w zamian za otrzymanie świadczeń gwarancyjnych, kwoty te nie stanowią wynagrodzenia za świadczenie usług w rozumieniu ustawy VAT.

Wyplata tych świadczeń będzie miała charakter gwarancyjny wyrównujący poziom dochodów stanowiących podstawę do kalkulacji ceny nabycia udziałów w kapitale zakładowym beneficjenta, która została skalkulowana przy założeniu, że powierzchnia najmu Nieruchomości generuje odpowiedni poziom dochodów przez dany okres. Ponadto świadczenia gwarancyjne wypłacane będą jedynie w przypadku zaistnienia okoliczności uprawniających do ich wypłaty, spowodowanych skorzystaniem z możliwości wcześniejszego rozwiązania umowy najmu przez część najemców lub wszelkimi brakami dochodów z nieruchomości spowodowanymi innym częściowym lub całkowitym zakończeniem umów najmu czy częściowym lub całkowitym wstrzymaniem użytkowania budynku posadowionego na nieruchomości, jak również brakiem uregulowania przez najemców jakiegokolwiek płatności z tytułu najmu w wymaganym terminie.

Zatem otrzymanych świadczeń gwarancyjnych na podstawie umowy gwarancji czynszowej nie można uznać za wynagrodzenie z tytułu jakichkolwiek czynności opodatkowanych VAT wymienionych w art. 5 ust. 1 ustawy VAT. W świetle czego, ze względu na brak świadczenia wzajemnego między beneficjentem lub kupującym a sprzedającym nie dochodzi do czynności opodatkowanych i otrzymanie świadczeń gwarancyjnych nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT. W konsekwencji ani beneficjent, ani kupujący nie będą zobowiązani do udokumentowania tego faktu wystawioną fakturą VAT.

Kwestia zwolnienia z VAT świadczonych na rzecz banku usług pośrednictwa w świadczeniu usług udzielania pożyczek, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 maja 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.83.2021.1.IG

Świadczone przez spółkę na rzecz banku usługi pośrednictwa w świadczeniu usług udzielania pożyczek klientom, na które składa się realizowanie czynności agencyjnych tj. (i) poszukiwanie klientów w zakładach pracy lub innych organizacjach, które są zainteresowane udostępnieniem swoim pracownikom lub członkom, dla których produkty banku stanowiłyby atrakcyjną ofertę; (ii) prezentowanie oferty pożyczki oraz materiałów informacyjnych związanych z pożyczką, uzgodnionych z bankiem; (iii) proponowanie pożyczki w sposób zapewniający jak najwyższą skuteczność sprzedażową; (iv) badanie potrzeb klientów w zakresie pożyczek gotówkowych i sygnalizowanie bankowi wyników tego badania; (v) przedstawianie pełnych i rzetelnych informacji dotyczących oferty pożyczki z wykorzystaniem materiałów marketingowych pochodzących od banku lub zatwierdzonych przez bank; (vi) informowanie potencjalnych klientów o ofercie banku w zakresie pożyczki, na podstawie materiałów uzgodnionych z bankiem, m.in. za pośrednictwem poczty elektronicznej oraz za pośrednictwem infolinii spółki; (vii) dążenie do zawarcia umowy z bankiem poprzez przekazanie danych osób zainteresowanych produktami banku w celu zawarcia umowy z bankiem za pośrednictwem kanałów zdalnych lub umówienie spotkania w banku albo przekierowanie ich do banku w celu zawarcia przez nich umowy; (viii) przekazywanie klientom informacji o warunkach skalkulowanej oferty przed przekierowaniem ich do banku lub zawarciem przez nich umowy pożyczki; (ix) odebranie od klientów stosownych informacji, oświadczeń oraz zgód, zgodnie z procedurą przekazaną przez bank, niezbędnych do zawarcia umowy; (x) przekazywanie klientom, którzy zawrą umowę pożyczki z bankiem, wszelkich dokumentów związanych z tą umową przekazanych przez bank - korzystają/będą korzystać ze zwolnienia z opodatkowania na gruncie VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT.

Przesłanki opodatkowania VAT czynności nieodpłatnego przekazania nagród w postaci biletów lotniczych, wycieczek, biletów wstępu lub innych usług, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.159.2021.1.MPE

W przedstawionych we wniosku okolicznościach nieodpłatne świadczenia przez wnioskodawcę usług polegających na przekazaniu biletów lotniczych, wycieczek, biletów wstępu na różnego rodzaju eventy czy też podobnych świadczeń, które mogą wystąpić w przyszłości na rzecz uczestników organizowanych przez wnioskodawcę programów promocyjnych służy celom prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej.

W stanie faktycznym wnioskodawca wskazał, że w każdym przypadku, udzielającym (fundatorem) nagród jest wyłącznie wnioskodawca, a celem programów promocyjnych jest zwiększenie rozpoznawalności marki oraz towarów sprzedawanych przez wnioskodawcę, a w konsekwencji również wpłynięcie na zwiększenie wolumenu sprzedaży opon wnioskodawcy oraz zwiększenie wysokości przychodów wnioskodawcy z tytułu sprzedaży towarów.

Wszystkie rodzaje organizowanych programów promocyjnych adresowane są do podmiotów zewnętrznych, które kupują towary sprzedawane bezpośrednio przez wnioskodawcę lub od współpracujących z nim kontrahentów pod marką wnioskodawcy. Akcje te mają za zadanie nakłaniać wskazane podmioty i ich pracowników do zwiększenia ilości sprzedawanych pod marką wnioskodawcy opon. Wobec tego należy uznać, że usługi, o których mowa we wniosku są wykonywane na potrzeby prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej i ich świadczenie na rzecz uczestników organizowanych przez wnioskodawcę programów promocyjnych nie jest zrównane z odpłatnym świadczeniem usług na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT.

Tym samym należy stwierdzić, iż nieodpłatne świadczenie przez wnioskodawcę usług polegających na przekazaniu biletów lotniczych, wycieczek, biletów wstępu na różnego rodzaju eventy czy też podobnych świadczeń, które mogą wystąpić w przyszłości, na rzecz uczestników organizowanych przez wnioskodawcę programów promocyjnych, jest i będzie czynnością niepodlegającą opodatkowaniu.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl